

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Obdo/49/2019
Identifikačné číslo spisu: 1510214264
Dátum vydania rozhodnutia: 15.08.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1510214264.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu ČSOB Leasing, a. s., Panónska 11, Bratislava, IČO: 35 704 713, zastúpeného Advokátska kancelária ČULMAN, s. r. o., Lietavská 3, Bratislava, proti žalovaným 1/ Complex Plus, s. r. o., v konkurze, Hrnčiarska 21, Humenné, IČO: 36 494 895, 2/ G. N., nar. X. U. XXXX, bytom L. XXX, T. a 3/ G.. F.K., nar. XX. E. XXXX, L. XXXX/XX, T., zastúpenému advokátom JUDr. Ľubomírom Hudákom, Mierová 87, Humenné, o zaplatenie 115.922,35 Eur s prísl., o dovolaní žalovaného 3/ proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 4CoZm/5/2015-215 z 15. marca 2018, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalovaného 3/ o d m i e t a .

II. Žalobca m á proti žalovanému 3/ n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj odvolací súd“) rozsudkom č. k. 4CoZm/5/2015-215 z 15. marca 2018 potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava V (ďalej aj „súd prvej inštancie“) č. k. 3CbZm/84/2010-155 zo 16. apríla 2014 v odvolaní napadnutej časti, týkajúcej sa žalovaného 3/, a súčasne rozhodol, že žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

2. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uviedol, že sa stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozsudku Okresného súdu Bratislava V č. k. 3CbZm/84/2010-155 zo 16. apríla 2014, ktorým súd prvej inštancie vo vzťahu k žalovanému 3/ ponechal v platnosti zmenkový platobný rozkaz č. k. 1Zm 272/2010-12 zo 16. augusta 2010 a žalobcovi nepriznal náhradu trov námietkového konania. V súvislosti s námietkou žalovaného 3/, že v danom prípade neboli splnené podmienky pre prejednanie vecí v jeho neprítomnosti, keď súd prvej inštancie nesprávne neakceptoval ospravedlnenie právneho zástupcu žalovaného 3/ z neúčasti na pojednávaní určenom na deň 16. apríl 2014 a nevyhovel jeho žiadosti o odročenie pojednávania a vec prejednal, odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie považoval časový priestor dvoch mesiacov, ktorý mal žalovaný 3/ medzi prevzatím doručenia predvolania na nariadený termín pojednávania a jeho konaním, za dostatočne dlhý a umožňujúci mu zvoliť si právneho zástupcu skôr, ako jeden deň pred nariadeným dňom pojednávania. Odvolací súd poukázal na názor, ktorý vyslovil

Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 4Cdo/78/2010, že prípadná neschopnosť zorganizovať zastupovanie účastníka na požadovanej úrovni a teda aj účasť advokáta, alebo jeho zástupcu na súdnom pojednávaní ide na ujmu účastníka alebo advokáta, nie súdu. Zdôraznil, že ak účastník konania nepreukázal existenciu objektívnych skutočností brániacich mu zvoliť si advokáta v primeranej lehote po riadnom doručení predvolania na pojednávanie, nie je možné akceptovať udelenie plnej moci advokátovi v krátkom čase pred termínom pojednávania ako dôležitý dôvod pre odročenie pojednávania a nedochádza tak k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom, pričom na podporu správnosti svojho názoru poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Obdo/19/2014 z 29. júla 2015. Odvolací súd argumentoval ďalej aj koncentračnou zásadou, vyplývajúcou z ustanovenia § 175 ods. 3 OSP, ktorá mu neumožňuje prihliadať na námietky uplatnené po uplynutí lehoty 3 dní od doručenia zmenkového platobného rozkazu. So zreteľom na uvedené konštatoval, že konajúci súd by v zásade ani nemohol prihliadať na skutočnosti, ktoré by boli uplatnené po uplynutí uvedenej lehoty v prípade účasti žalovaného a jeho právneho zástupcu na súdom prvej inštancie nariadenom pojednávaní. V súvislosti so včas uplatnenou námietkou žalovaného 3/, že jeho manželka mu nedala súhlas na uzatvorenie dohody o vyplnení blankozmenky, na jej vyplnenie a jej podpis, z dôvodu ktorého označil tieto právne úkony za neplatné, sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že záväzok zo zmenky nie je spoločným záväzkom oboch manželov a že jeho splnenie môže žalobca žiadať len od samotného žalovaného 3/.

3. Rozsudok odvolacieho súdu napadol žalovaný 3/ (ďalej aj „dovolateľ“) dovolaním, ktorého prípustnosť vyvodzoval z ustanovení § 420 písm. f/ a § 421 ods. 1 písm. a/, c/ CSP. Žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „NS SR“ alebo „dovolací súd“) rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Dovolateľ namietal, že súd prvej inštancie rozhodnutím veci na pojednávaní bez prítomnosti účastníka konania a ním zvoleného právneho zástupcu procesne pochybil a porušil základné právo účastníka na spravodlivý proces. Ďalej vytykal súdu prvej inštancie nedostatočné zistenie skutkového stavu, ako aj nesprávne právne posúdenie, nakoľko žalovaný 3/ namietal pravosť zmenky, ako aj výšku, avšak zamedzením jeho účasti na pojednávaní nemal možnosť preukázať, či je zmenka pravá, kým bola podpísaná a navrhovať dôkazy. Napokon uviedol, že napadnuté rozhodnutie neobsahuje žiadne vysvetlenie k základnej argumentácii súdu prvej inštancie, účastníkov i svedkov, z dôvodu ktorého označil rozhodnutie za arbitrárne, poukazujúc na viaceré rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (napr. I. ÚS 146/2008, III. ÚS 311/2007, IV. ÚS 115/2003).

5. K dovolaniu žalovaného 3/ sa vyjadril žalobca, navrhujúc dovolanie ako neprípustné odmietnuť. K dôvodom prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a/ a c/ CSP poukázal na to, že dovolateľ neuviedol, od vyriešenia akej právnej otázky záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a v čom sa pri riešení odvolací súd mal odkloniť od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, resp. v čom dovolací súd rozhoduje takúto právnu otázku rozdielne. Poukazujúc na rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 1Cz/43/73 konštatoval, že závery obidvoch súdov, ktoré záväzok zo zmenky považovali len za záväzok žalovaného 3/, je súladný s ustálenou rozhodovacou praxou. V súvislosti s ďalšími námietkami dovolateľa poukázal na ustálenú judikatúru NS SR, v zmysle ktorej aj po prijatí CSP účinného do 1. júla 2016, platí, že dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP nie je nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu (R 37/1993, R 125/1999, 6Cdo/185/2011, 5Cdo/244/2011). Plne sa stotožnil aj so záverom obidvoch súdov, že žalovaný 3/ mal dostatočne dlhý čas, aby si zvolil právneho zástupcu. Žalovaný 3/ sa mal aktívne zaujímať o ochranu a výkon jeho práv, mal si ich uplatniť včas, s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací v zmysle ustanovenia § 35 CSP, po zistení, že dovolanie podala včas strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP a contrario) najskôr skúmal, či tento mimoriadny opravný prostriedok je prípustný.

7. Dovolateľ odôvodnil prípustnosť dovolania ustanovením § 420 písm. f/ CSP a § 421 ods. 1 písm. a/, c/ CSP.

8. Podľa ust. § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

9. Podľa § 420 písm. f/ CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. Podľa ust. § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu (písm. a/) alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (písm. c/).

11. Podľa ust. § 431 ods. 1 CSP, dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

12. 1 Podľa ust. § 432 ods. 1 CSP, dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

12. 2 Podľa ust. § 432 ods. 2 CSP, dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

13. Podľa ust. § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

14. Podľa ust. § 440 CSP, dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný.

15. Ťažiskovou námietkou dovolateľa bolo, že súd nesprávnym procesným postupom, zamedzením mu účasti na pojednávaní konanom dňa 15. marca 2018 tým, že nevyhovel jeho návrhu na odročenie pojednávania a vec prejednal v jeho neprítomnosti a rozhodol, znemožnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ CSP). Namietal, že má právo zvoliť si advokáta v ktoromkoľvek štádiu konania, čo aj využil, riadne a včas sa ospravednil a pojednávanie žiadal odročiť z dôvodu potreby preštudovania spisu advokátom (zmenky sa nachádzali na súde, doručené mu neboli). Zdôraznil, že jednou zo súčasť koncepcie spravodlivého súdneho konania je tiež princíp rovnosti zbraní, ktorý okrem iného vyžaduje, aby každý účastník mal primeranú možnosť predložiť svoje návrhy za podmienok, ktoré nie sú podstatne nevýhodnejšie než podmienky, za ktorých touto možnosťou disponuje druhý účastník (rozsudky ESLP Ankere v. Švajčiarsko, 1996 - V, s. 1567, Helle v. Fínsko, 1997 - VIII, s. 2928 a pod).

16. Právo na spravodlivý proces, zaručené článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej aj „Dohovor“), zahrňuje právo, aby každá strana civilného sporového konania mala primeranú možnosť brániť svoju záležitosť pred súdom za podmienok, ktoré ju podstatne neznevýhodňujú v pomere k druhej strane. Rovnaký princíp vyplýva aj z článku 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky.

17. Jedným z prvkov spravodlivého procesu v zmysle článku 6 Dohovoru je jeho kontradiktórny charakter. Súdne rozhodnutie je výsledkom konfrontácie medzi stranami, z ktorých každá musí mať možnosť vyjadriť sa a popierať požiadavky, dôkazy a argumenty druhej strany. Kontradiktórny spor znamená možnosť strany popierať požiadavky a argumenty druhej strany a právo na to, aby sa vypočuli

jej argumenty a návrhy.

18. V danom prípade dovolací súd z obsahu spisu zistil, že žalovaný 3/ udelil plnú moc na zastupovanie právneho zástupcovi deň pred pojednávaním, hoci predvolanie mal doručené už 14. februára 2014, teda dva mesiace pred jeho konaním. Žalovaný 3/ nepreukázal existenciu závažných okolností, ktoré by mu bránili zvoliť si advokáta v primeranej lehote po riadnom doručení predvolania. Ak tak urobil až jeden deň pred nariadeným termínom pojednávania, z dôvodu ktorého jeho právny zástupca nemal možnosť oboznámiť sa so spisovým materiálom a pripraviť sa na pojednávanie, dovolací súd sa stotožnil s prvoinštančným, ako aj odvolacím súdom, ktoré túto okolnosť nepovažovali v zmysle § 183 CSP za dôležitý dôvod, pre ktorý by bol súd oprávnený odročiť pojednávanie. Odročenie pojednávania z takéhoto dôvodu by odporovalo aj jednému z princípov civilného sporového konania, podľa ktorého je súd povinný postupovať v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá a predchádzať zbytočným prieťahom (čl. 17 CSP). So zreteľom na uvedené dospel odvolací súd k záveru, že nedošlo k porušeniu práva dovolateľa ako strany v civilnom súdnom konaní brániť jeho záležitosti pred súdom a teda k odňatiu možnosti konať pred súdom.

19. Z obsahu dovolania vyplýva, že dovolateľ založil prípustnosť svojho dovolania aj na ustanovení § 421 ods. 1 písm. a/ a písm. c/ CSP. Odklon riešenia odvolacieho súdu od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu upravuje ustanovenie § 421 ods. 1 písm. a/ CSP. Toto ustanovenie sa týka takej situácie, v ktorej sa rozhodovanie senátov dovolacieho súdu už ustálilo na určitom riešení právnej otázky, avšak odvolací súd sa svojím rozhodnutím odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. K uvedenému dovolací súd uvádza, že v zmysle vyššie citového zákonného ustanovenia bolo povinnosťou dovolateľa konkrétne uviesť a vysvetliť, z čoho vyvodzuje danosť uvedeného dôvodu, uviesť - špecifikovať konkrétnu právnu otázku zásadného právneho významu a označiť konkrétne rozhodnutia dovolacieho súdu, ktoré predstavujú ustálenú rozhodovaciu prax v obdobných veciach, teda uviesť ako dovolací súd už rozhodol v iných obdobných veciach v minulosti, ako aj uviesť v čom spočíva rozdiel od rozhodnutia odvolacieho súdu v prejednávanej veci. CSP v tomto smere zaťažuje argumentačnou povinnosťou dovolateľa, a nie dovolací súd. V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom. Ak v dovolaní absentuje uvedené vymedzenie, súd nevyvíja procesnú iniciatívu smerujúcu k doplneniu dovolania. V súvislosti s žalovaným 3/ tvrdeným dovolacím dôvodom judikatúrneho odklonu dovolací súd upriamuje pozornosť na to, že právne otázky dovolateľom v dovolaní nenastolené, nepomenované a nekonkretizované nemajú relevanciu z hľadiska prípustnosti dovolania podľa citovaného ustanovenia. Úlohou dovolacieho súdu nie je, aby svojím výkladom textu dovolanie fakticky dopĺňal, či domýšľal niektoré jeho náležitosti. Je na dovolateľovi, aby odklon od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu bližšie špecifikoval označením konkrétnych rozhodnutí, naplňujúcich pojem „ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu“, pretože v opačnom prípade nie je tento dovolací dôvod vymedzený tak, aby naplnil predpoklady vyplývajúce z dikcie zákonného ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ CSP (rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Cdo/21/2017). Dovolateľ sa v dovolaní v podstate zaoberal vecnou správnosťou viacerých právnych záverov súdov, v kontexte s právnym posúdením prejednávanej veci, pričom za nesprávny označil záver, že podpísanie zmenky len jedným z manželov, nie je vecou týkajúcou sa spoločného majetku manželov. Vychádzajúc z obsahu dovolania v tejto časti, dovolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že dovolateľ nepoukázal na konkrétne rozdielne rozhodnutie dovolacieho súdu k riešenej právnej otázke, teda nevymedzil dovolací dôvod spôsobom uvedeným v ustanovení § 421 ods. 1 písm. a/ CSP v spojení s ustanovením § 432 CSP. Posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, by prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (viď R 54/2012 a tiež niektoré ďalšie rozhodnutia NS SR napr. sp. zn. 1Cdo/62/2010, sp. zn. 2Cdo/97/2010, sp. zn. 3Cdo/53/2011, sp. zn. 4Cdo/68/2011, sp. zn. 7Cdo/17/2013), čo v posudzovanom dovolacom prípade nie je splnené.

20. Pokiaľ dovolateľ vyvodzoval prípustnosť dovolania aj z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. c/ CSP,

dovolací súd uvádza, že v dovolaní vôbec nekonkretizoval, v čom vidí rozdielnosť rozhodovania a posudzovania právnej otázky dovolacím súdom. Z tohto dôvodu nebolo možné sa k tomuto bližšie vyjadriť, pričom samozrejme z logiky veci je vylúčené aby k určitej otázke existovala ustálená judikatúra dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a/ CSP) a zároveň bola tá istá právna otázka rozhodovaná dovolacím súdom rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. c/ CSP).

21. Dovolateľ ďalej namieta porušenie jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej aj „Ústava SR“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, a to nedostatočným odôvodnením odvolacím súdom vydaného rozsudku, ktorý označil za arbitrárny.

22. Súčasťou obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR je aj právo strany konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami konania (rozsudok ESLP vo veci Van de Hurk v. Holandsko z 9. apríla 1994, sťažnosť č. 16034/90). Dovolací súd zastáva názor, že strane sporu by bola odňatá možnosť konať pred súdom iba takým písomným vyhotovením rozhodnutia, ktoré by neobsahovalo ani len zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu. Aj podľa judikatúry ESLP o takýto výnimočný prípad môže ísť len vtedy keď nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia vykazuje vady „najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ alebo „vady zásadnej, hrubej a podstatnej povahy“ prípadne ak sa zrušením napadnutého rozhodnutia má dosiahnuť náprava „justičného omylu“. V preskúmvanej právnej veci však dovolací súd nepovažoval odôvodnenie dovolaním napadnutého rozsudku za majúce tak závažné nedostatky, že vady odôvodnenia dosahujú takú intenzitu, aby zakladali prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo strany sporu na súdnu ochranu, resp. spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04). Rozsudok odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože v zmysle § 387 ods. 2 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu - z hľadiska predmetu konania - tvorí jeden organický celok (viď napr. sp. zn. II. ÚS 78/05, sp. zn. III. ÚS 264/08, sp. zn. IV. ÚS 372/08 a sp. zn. IV. ÚS 350/09). V predmetnej právnej veci sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, pričom už súd prvej inštancie reagoval na všetky argumenty a námietky, uvádzané v priebehu súdneho konania. Odvolací súd podrobne vysvetlil, z akého dôvodu ani on nepovažoval neodročenie pojednávania - z dôvodu prevzatia právneho zastúpenia advokátom žalovaného 3/ krátko pred nariadeným termínom pojednávania a prejednanie veci v jeho neprítomnosti - za porušenie práv dovolateľa brániť jeho záležitosť pred súdom, vyjadriť sa a poprieť požiadavky, dôkazy a argumenty druhej strany, a za odňatie možnosti konať pred súdom. Obidva súdy - či už prvoinštančný alebo aj odvolací súd - vysvetlili dôvod, pre ktorý jedinú námietku odvolateľa, a to že k podpisu zmenky a dohôd o vyplnení a použití blankozmenky nedala súhlas manželka žalovaného, nepovažovali za majúci právny význam v súdnej veci. Neušlo pozornosti dovolacieho súdu, že v dovolaní dovolateľ namieta aj pravosť zmenky a jej výšku. Nakoľko podľa § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, nebol dovolací súd oprávnený sa novými tvrdeniami dovolateľa zaoberať. Podľa § 175 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) bol dovolateľ povinný v námietkach uviesť všetko, čo proti zmenkovému platobnému rozkazu namieta, a ak tak neurobil, súd podľa § 175 ods. 3 OSP nebol oprávnený neskoro podané námietky zohľadniť.

23. Dovolanie má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Ide o mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno - iba v prípadoch Civilným sporovým poriadkom výslovne stanovených - napadnúť rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré už nadobudlo právoplatnosť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach túto osobitosť dovolania často vysvetľuje konštatovaním, že dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nie je tretou inštanciou, v ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie (viď napríklad rozhodnutia NS SR sp. zn. 1Cdo/113/2012 , 2Cdo/132/2013 , 3Cdo/18/2013 , 4Cdo/280/2013 , 5Cdo/275/2013 , 6Cdo/107/2012 a 7Cdo/92/2012).

24. Z dôvodov vyššie uvedených dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie žalovaného 3/ neumožňuje, aby bol na jeho základe uskutočnený meritórny prieskum. So zreteľom na to, dovolací súd uzatvára, že dovolanie žalovaného 3/ je procesne neprípustné a preto ho podľa § 447 písm. f/ CSP odmietol.

25. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP, § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP). O výške náhrady trov dovolacieho konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

26. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.